

DECYZJA RADY (WPZiB) 2023/1306**z dnia 26 czerwca 2023 r.****w sprawie wsparcia projektu dotyczącego strefy wolnej od broni masowego rażenia na Bliskim Wschodzie (ME WMDFZ) w zmieniającym się środowisku bezpieczeństwa regionalnego**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1 i art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Globalna strategia Unii Europejskiej na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii z 2016 r., a także strategia Unii Europejskiej przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (BMR) z 2003 r. opierają się na przekonaniu, że wielostronne podejście do bezpieczeństwa, w tym rozbrojenia i nieprolifracji, stanowi najlepszy sposób utrzymania międzynarodowego ładu.
- (2) Unijna polityka polega zatem na utrzymywaniu, realizacji i wzmocnianiu wdrażania i upowszechniania istniejących traktatów, umów i norm w dziedzinie rozbrojenia i nieprolifracji oraz na współpracy z państwami trzecimi w wypełnianiu ich zobowiązań wynikających z wielostronnych konwencji i systemów oraz na udzielaniu im pomocy w tym zakresie.
- (3) We wspólnej deklaracji przyjętej w dniu 13 lipca 2008 r. na paryskim szczycie na rzecz Śródziemnomorza ustanawiającej Unię dla Śródziemnomorza potwierdzono wspólne dążenie do osiągnięcia pokoju i bezpieczeństwa regionalnego, zgodnie z deklaracją barcelońską przyjętą na konferencji eurośródziemnomorskiej w dniach 27–28 listopada 1995 r., co ma być realizowane między innymi poprzez przestrzeganie międzynarodowych traktatów i konwencji o BMR, a także porozumień regionalnych, takich jak strefy wolne od broni jądrowej.
- (4) Podczas zorganizowanej w 2010 r. konferencji przeglądowej Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej (NPT) podkreślono znaczenie, jakie mają działania prowadzące do pełnego wdrożenia rezolucji z 1995 roku w sprawie Bliskiego Wschodu (zwanej dalej „rezolucją z 1995 roku”). W związku z tym podczas wspomnianej konferencji zatwierdzono praktyczne działania, m.in. przeanalizowanie wszystkich propozycji służących wsparciu wdrożenia rezolucji z 1995 roku, w tym propozycji Unii, która podjęła się organizacji seminarium następczego po seminarium z czerwca 2008 r.
- (5) Ponadto podczas wspomnianej konferencji przeglądowej uznano rolę, jaką we wdrażaniu rezolucji z 1995 roku odgrywa społeczeństwo obywatelskie, i zachęcono do podejmowania wszelkich wysiłków w tym zakresie.
- (6) W planie działań na rzecz rozbrojenia pt. „Zabezpieczenie naszej wspólnej przyszłości” przedstawionym w dniu 24 maja 2018 r., sekretarz generalny ONZ zobowiązał się współpracować z państwami członkowskimi ONZ w celu wzmocnienia i konsolidacji stref wolnych od broni jądrowej, m.in. poprzez wspieranie dalszego tworzenia takich stref, w tym także na Bliskim Wschodzie.
- (7) Unia stale wyrażała gotowość do pomocy w procesie prowadzącym do ustanowienia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia poprzez wspieranie procesów budowy zaufania, w szczególności w ramach unijnych seminariów i warsztatów zorganizowanych w latach 2008, 2011 i 2012 oraz poprzez wspierany przez Unię w latach 2019–2023 projekt Instytutu Narodów Zjednoczonych ds. Badań nad Rozbrojeniem (UNIDIR) dotyczący środków budowy zaufania prowadzących do utworzenia takiej strefy, zgodnie z decyzją Rady (WPZiB) 2019/938 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2019/938 z dnia 6 czerwca 2019 r. w sprawie wsparcia procesu budowy zaufania prowadzącego do ustanowienia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni jądrowej i wszelkich innych rodzajów broni masowego rażenia (Dz.U. L 149 z 7.6.2019, s. 63).

- (8) Unia pragnie nadal wspierać proces prowadzący do utworzenia strefy wolnej od BMR na Bliskim Wschodzie poprzez dalsze wspieranie prac UNIDIR w tym zakresie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Aby przyspieszyć realizację zobowiązania Unii dotyczącego ustanowienia strefy wolnej od BMR na Bliskim Wschodzie, Unia wspiera projekt UNIDIR, którego nadrzędnymi celami są:
 - pomoc w łagodzeniu regionalnych tendencji w zakresie rozprzestrzeniania BMR,
 - zachęcanie do regionalnych uzgodnień w zakresie bezpieczeństwa oraz kontroli zbrojeń, nieprolifracji oraz norm i procesów w zakresie rozbrojenia,
 - wypracowanie lepszego zrozumienia powiązania między strefą wolną od BMR na Bliskim Wschodzie a bieżącymi wydarzeniami regionalnymi i międzynarodowymi, oraz
 - promowanie skutecznej, weryfikowalnej, inkluzywnej i zrównoważonej strefy wolnej od BMR na Bliskim Wschodzie.
2. Szczegółowy opis projektu znajduje się w dokumencie projektowym w załączniku.

Artykuł 2

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel (zwany dalej „WP”).
2. Techniczną realizacją projektu, o którym mowa w art. 1 ust. 1, zajmuje się UNIDIR, który wykonuje to zadanie pod kierownictwem WP. W tym celu WP dokonuje niezbędnych ustaleń z UNIDIR.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację projektu, o którym mowa w art. 1 ust. 1, wynosi 2 099 969 EUR.
2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z zasadami i procedurami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami pokrywanymi z kwoty, o której mowa w ust. 1. W tym celu Komisja zawiera z UNIDIR umowę o przyznanie wkładu. Umowa ta musi zobowiązywać UNIDIR do zapewnienia, by wkład Unii został wyeksponowany stosownie do jego wielkości.
4. Komisja dokłada starań, aby umowa o przyznanie wkładu, o której mowa w ust. 3, została zawarta w jak najkrótszym terminie po wejściu w życie niniejszej decyzji. Informuje ona Radę o wszelkich związanych z tym trudnościach oraz o dacie zawarcia tej umowy.

Artykuł 4

1. WP składa Radzie sprawozdania z wykonania niniejszej decyzji na podstawie sprawozdań opisowych przygotowywanych co dwanaście miesięcy przez UNIDIR. Na podstawie tych sprawozdań przed końcem projektu Rada dokonuje oceny.
2. Komisja dostarcza informacji na temat finansowych aspektów realizacji projektu, o którym mowa w art. 1 ust. 1.

Artykuł 5

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.
2. Niniejsza decyzja wygasa 36 miesięcy po dniu zawarcia umowy o przyznanie wkładu, o której mowa w art. 3 ust. 3. Wygasa ona jednak sześć miesięcy po jej wejściu w życie, jeśli do tego czasu umowa o finansowaniu nie zostanie zawarta.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 26 czerwca 2023 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J. BORRELL FONTELLES

ZAŁĄCZNIK

Projekt dotyczący wsparcia strefy wolnej od broni masowego rażenia na Bliskim Wschodzie (ME WMDFZ) w zmieniającym się środowisku bezpieczeństwa regionalnego

Na Bliskim Wschodzie obserwuje się zmiany i wzrost niestabilności, coraz więcej jest przyczyn braku bezpieczeństwa, coraz więcej nabywa się i używa broni konwencjonalnej, rosną także obawy związane z dalszym wykorzystaniem i rozprzestrzenianiem broni niekonwencjonalnej. W związku z powyższym i w wyniku innych wydarzeń na świecie w środowisku bezpieczeństwa regionalnego zachodzą istotne zmiany, które mogą mieć trwały wpływ na regionalne i międzynarodowe rozprzestrzenianie broni masowego rażenia (BMR). Proponowany projekt UNIDIR będzie promował normy i cele dotyczące nierozprzestrzeniania BMR, kontroli zbrojeń oraz rozbrojenia na Bliskim Wschodzie poprzez wspieranie inicjatywy ME WMDFZ i regionalnych procesów związanych z bezpieczeństwem poprzez badania istotne dla kształtowania polityki, budowanie zdolności i dialog.

Kontekst i uzasadnienie

Reżymy nieproliferaacji na całym świecie przechodzą kryzys. W ciągu ostatnich dwudziestu lat narzędzia te osłabiły się, ponieważ nad działania na rzecz nieproliferaacji, kontroli zbrojeń i rozbrojenia przedkładano interesy geopolityczne. Nieprzyjęcie dokumentu końcowego na zakończenie dwóch z kolei konferencji przeglądowych Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej (NPT) jest tylko jednym z przykładów, ale stanowi wyraźny dowód kryzysu, który dotyka obecnie te reżymy. W tym szerokim kontekście geostrategicznym środowisko bezpieczeństwa na Bliskim Wschodzie również ulega poważnym zmianom. Na szczeblu krajowym niepokoje społeczne lub wojna domowa doprowadziły do ciągłej niestabilności, która spowodowała przesiedlenia ludności, wpływając tym samym na bezpieczeństwo i stabilność w regionach sąsiadujących. Utrzymująca się niestabilność wpłynęła również na zdolność rządów w regionie do zajmowania się kwestiami polityki zagranicznej, np. udziałem w wielostronnych i regionalnych inicjatywach na rzecz przeciwdziałania rozprzestrzenianiu BMR. Sojusze na szczeblu regionalnym uległy zmianom, a tym samym całkowicie przesunęła się obowiązująca od lat równowaga sił – lub braki tej równowagi. Ponadto aktywność podmiotów pozaregionalnych, taka jak obecność wojsk, wojskowe działania i wsparcie, oraz wycofywanie wojsk, również wstrząsnęła środowiskiem bezpieczeństwa w regionie.

Połączenie niestabilności na szczeblu krajowym i regionalnym doprowadziło do dwóch równoległych procesów, które mogą mieć trwałe skutki dla regionalnego i międzynarodowego rozprzestrzeniania BMR. Z jednej strony w regionie odnotowano coraz częstsze nabywanie i używanie broni konwencjonalnej, a potencjalnie również broni niekonwencjonalnej; odnotowano też utrzymywanie (lub groźbę utrzymywania) zdolności do nabycia lub zbudowania broni jądrowej w przyszłości (ang. *nuclear hedging*), co ma miejsce w kontekście istniejących zdolności w zakresie BMR. Z drugiej strony państwa w regionie wykazały się większą gotowością do rozwiązywania swoich regionalnych problemów w zakresie bezpieczeństwa w drodze negocjacji regionalnych i subregionalnych, czego przykładem są porozumienia abrahamowe, zawieszenie broni w Jemenie, porozumienie o wytyczeniu granicy morskiej między Izraelem a Libanem, dialogi irańsko-saudyjskie i irańsko-emirackie, a także bieżące działania na rzecz wynegocjowania bliskowschodniej strefy wolnej od broni masowego rażenia na forum Organizacji Narodów Zjednoczonych. Chociaż te dwie tendencje mogą wydawać się sprzeczne pod względem swojego wpływu na rozprzestrzenianie BMR, mogą one – i najprawdopodobniej będą – nadal zachodzić równolegle.

Cele projektu

Proponowany projekt będzie miał cztery nadrzędne cele:

- pomoc w łagodzeniu regionalnych tendencji w zakresie rozprzestrzeniania BMR;
- zachęcanie do regionalnych uzgodnień w zakresie bezpieczeństwa oraz kontroli zbrojeń, nieproliferaacji oraz norm i procesów w zakresie rozbrojenia;
- wypracowanie lepszego zrozumienia powiązania między ME WMDFZ a bieżącymi wydarzeniami regionalnymi i międzynarodowymi oraz
- promowanie skutecznej, weryfikowalnej, inkluzywnej i zrównoważonej ME WMDFZ.

Podejście w ramach projektu

W ramach projektu wprowadzone zostanie całościowe podejście obejmujące wszystkie elementy badań naukowych, gromadzenie pomysłów, tworzenie nowych wniosków, budowanie potencjału i dialog, a także działania na rzecz dotarcia do różnych uczestników i odbiorców oraz włączenia ich. Proponowany projekt osiągnie te cele poprzez realizację trzech obszarów prac (wyników) i powiązanych z nimi rezultatów:

- **Obszar prac 1: Lepsze zrozumienie i docenienie wagi przyczyn, motywacji i zagrożeń związanych z regionalnym rozprzestrzenianiem BMR w celu określenia rozwiązań zwiększających bezpieczeństwo regionalne i propagowania regionalnych rozwiązań w zakresie rozprzestrzeniania BMR na Bliskim Wschodzie.** Obszar prac 1 ma zwiększyć świadomość i zrozumienie czynników powodujących rozprzestrzenianie BMR w regionie Bliskiego Wschodu. Celem jest określenie podstawowych przyczyn rozprzestrzeniania BMR, w tym motywów strategicznych, politycznych lub innych, a także powiązanych zagrożeń i konsekwencji. Ostatecznym ogólnym założeniem tego obszaru prac jest określenie praktycznych rozwiązań pozwalających zwiększyć bezpieczeństwo regionalne i zapobiegać rozprzestrzenianiu BMR na Bliskim Wschodzie. Obejmuje to promowanie trwających i nowych regionalnych procesów bezpieczeństwa, a także inicjatywę ME WMDFZ, która zakazywałaby posiadania, produkcji i stosowania BMR w regionie oraz promowałaby wysiłki na rzecz rozbrojenia i nieprolifracji. Poprzez pogłębianie zrozumienia wyzwań i analizowanie potencjalnych rozwiązań obszar prac 1 ma wspierać rozwój bezpieczniejszego i stabilniejszego Bliskiego Wschodu.
- **Obszar prac 2: Budowanie zdolności regionalnych w celu lepszego zrozumienia problemów i znalezienia rozwiązań związanych z negocjacjami i wdrażaniem ME WMDFZ.** Celem tego obszaru prac 2 jest zwiększenie zdolności krajów Bliskiego Wschodu do skutecznego angażowania się w negocjacje i wdrażanie regionalnych procesów bezpieczeństwa w ogóle, a w szczególności w ME WMDFZ. By móc to osiągnąć, należy m.in. wzmocnić zdolności podmiotów regionalnych do zrozumienia, jak złożony jest problem rozprzestrzeniania BMR, a także rozwijać ich zdolności do określania i wdrażania praktycznych rozwiązań. Działania w ramach tego obszaru prac będą obejmować szkolenia i programy w celu budowania zdolności dla urzędników rządowych, ekspertów i innych odpowiednich zainteresowanych stron, a także wsparcie dla zwiększania liczby docelowych odbiorców w regionie. Ogólnym celem jest stworzenie bardziej świadomej i zaangażowanej społeczności regionalnej, która będzie lepiej przygotowana, by stawić czoło wyzwaniom związanym z rozprzestrzenianiem BMR i by promować bezpieczeństwo w regionie. Poprzez budowanie zdolności regionalnych i zwiększanie zrozumienia tej problematyki, niniejszy obszar prac ma wspierać skuteczne negocjacje i wdrażanie trwającego i nowego regionalnego procesu bezpieczeństwa, w tym ME WMDFZ, a co za tym idzie zachęcać do innych regionalnych uzgodnień w zakresie bezpieczeństwa i kontroli zbrojeń, nieprolifracji i rozbrojenia.
- **Obszar prac 3: Wspieranie skutecznej, weryfikowalnej, inkluzywnej i zrównoważonej ME WMDFZ.** Z myślą o kompleksowym charakterze ME WMDFZ, jej skuteczności i weryfikowalności, obszar prac 3 skupi się również na wspieraniu technicznych i prawnych aspektów negocjacji na temat tej strefy i wprowadzenia jej w życie. Ostatecznym celem tego obszaru prac jest promowanie realistycznej i trwałej ME WMDFZ, tj. takiej, którą można utworzyć i która wytrzyma próbę czasu oraz nadal będzie służyć jako jedno z kluczowych narzędzi zwiększania bezpieczeństwa regionalnego i zapobiegania rozprzestrzenianiu BMR na Bliskim Wschodzie.

Działania w ramach projektu i oczekiwane wyniki

Projekt będzie obejmował działania, imprezy i sprawozdania promujące cztery działania przeglądowe w trzech obszarach prac.

Obszar prac 1: Lepsze zrozumienie i docenienie wagi przyczyn, motywacji i zagrożeń związanych z regionalnym rozprzestrzenianiem BMR w celu znalezienia rozwiązań zwiększających bezpieczeństwo w regionie i propagowania ME WMDFZ na Bliskim Wschodzie jako jednego z rozwiązań w zakresie rozprzestrzeniania BMR na Bliskim Wschodzie. W ramach tego obszaru prac projekt będzie obejmował:

- Zwołanie co najmniej dwóch posiedzeń w celu omówienia bieżących wydarzeń regionalnych i międzynarodowych oraz ich wpływu na postrzeganie zagrożeń w regionie. Mowa m.in. o spotkaniu ekspertów, urzędników rządowych i innych zainteresowanych stron w celu wymiany poglądów i perspektyw dotyczących wyzwań w zakresie bezpieczeństwa regionalnego oraz w celu omówienia sposobów wzmocnienia regionalnej współpracy i stabilności.
- Przeprowadzenie badań określających postrzeganie zagrożeń w regionie, umożliwiających przegląd zestawu narzędzi służących przeprowadzeniu kontroli zbrojeń, nieprolifracji i rozbrojenia oraz osiągnięciu bezpieczeństwa regionalnego, a także pozwalających określić, w jaki sposób regionalne procesy bezpieczeństwa, w tym ME WMDFZ, mogą sprostać tym wyzwaniom. Badania te obejmą kompleksową analizę czynników wpływających na rozprzestrzenianie BMR w regionie, jak również analizę mocnych i słabych stron istniejących regionalnych procesów i mechanizmów bezpieczeństwa.
- Opublikowanie dokumentu podsumowującego wyniki badań i określającego sposoby łagodzenia przyczyn, osłabiania motywacji i zagrożeń związanych z regionalnym rozprzestrzenianiem BMR. Dokument ten przedstawi założenia polityczne służące wzmocnieniu regionalnych procesów bezpieczeństwa i promowaniu ME WMDFZ jako jednego z kluczowych narzędzi zapobiegania rozprzestrzenianiu BMR na Bliskim Wschodzie.

Dzięki zwołaniu obrad okrągłego stołu, prowadzeniu badań i publikacji dokumentu działania te mają na celu lepsze zrozumienie postrzegania zagrożeń w regionie oraz określenie praktycznych rozwiązań służących zwiększeniu bezpieczeństwa regionalnego i zapobieganiu rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia na Bliskim Wschodzie.

Obszar prac 2: Budowanie zdolności regionalnych w celu lepszego zrozumienia problemów i znalezienia rozwiązań związanych z negocjacjami i wdrażaniem ME WMDFZ. W ramach tego obszaru prac projekt będzie obejmował:

- Stworzenie sieci osób i instytucji, które pracują nad bezpieczeństwem regionalnym, w tym nad ME WMDFZ, i promują je w celu zwiększenia zrozumienia tych kwestii, tak aby te osoby i instytucje mogły kształtować polityki krajowe oraz angażować się w bieżące i przyszłe dyskusje. Będzie to obejmować nawiązywanie partnerstw w ramach istniejących organizacji i inicjatyw, a także wspieranie rozwoju nowych sieci i sojuszy zajmujących się promowaniem ME WMDFZ. Celem jest ugruntowanie, wzmocnienie i zintegrowanie istniejących wysiłków na rzecz promowania ME WMDFZ oraz na rzecz maksymalizacji jej wpływu na bezpieczeństwo w regionie.
- Zorganizowanie co najmniej dwóch warsztatów budowania potencjału dla regionalnych urzędników i ekspertów, by zwiększyć zrozumienie problematyki bezpieczeństwa regionalnego, rozprzestrzeniania BMR i wysiłków na rzecz rozwiązania tych kwestii, w tym w odniesieniu do negocjacji na temat ME WMDFZ i jej wdrażania. Warsztaty te dadzą uczestnikom sposobność udziału w szkoleniach i nauki, by mogli oni pogłębić wiedzę i zdobyć umiejętności oraz wypracować praktyczne rozwiązania w zakresie negocjacji i wdrażania.
- Utrzymanie i ulepszanie narzędzi internetowych ME WMDFZ na stronie internetowej UNIDIR. Mowa m.in. o aktualizacji istniejących zasobów i materiałów, a także opracowywaniu nowych narzędzi i zasobów internetowych wspierających promowanie i wdrażanie ME WMDFZ.
- Tłumaczenie co najmniej trzech publikacji na języki regionalne. Pomoże to w opracowaniu terminologii w językach lokalnych, a tym samym w lepszym zrozumieniu problematyki przez obecnych i przyszłych ekspertów regionalnych, zwiększy dostęp do informacji i zasobów związanych z ME WMDFZ wśród odbiorców regionalnych oraz zwiększy widoczność i zrozumienie tej strefy w regionie.

Wysiłki, na które składają się tworzenie sieci, organizowanie warsztatów budowania potencjału, utrzymywanie i ulepszanie narzędzi internetowych oraz tłumaczenie publikacji, mają na celu promowanie regionalnych wysiłków na rzecz bezpieczeństwa i ME WMDFZ oraz zwiększenie regionalnego potencjału skutecznego angażowania się w negocjacje dotyczące tych działań i ich wdrażanie.

Obszar prac 3: promowanie skutecznej, weryfikowalnej, inkluzywnej i zrównoważonej ME WMDFZ.

- Opublikowanie co najmniej trzech dokumentów programowych dotyczących kwestii, które stanowią wyzwania w negocjacjach lub wdrażaniu ME WMDFZ. Dokumenty te będą dotyczyć szeregu kwestii związanych z bezpieczeństwem regionalnym, rozbrojeniem i nieproliferacją oraz zawierać implikacje dla podjęcia tych wyzwań i możliwości w tym zakresie. Przedstawią one kompleksową i udokumentowaną analizę głównych wyzwań, przed którymi stoi ME WMDFZ, i przyczynią się do pomyślnego wynegocjowania i wdrożenia tej strefy.
- Zorganizowanie co najmniej dwóch imprez publicznych w celu omówienia kwestii związanych z negocjacjami na temat ME WMDFZ i jej wdrażaniem. W imprezach tych wezmą udział eksperci, urzędnicy rządowi i inne odpowiednie zainteresowane strony, by omówić wyzwania i możliwości związane z ME WMDFZ oraz wymienić poglądy na ten temat.
- Dostarczanie informacji i oferowanie wsparcia z myślą o bieżących działaniach na rzecz wdrażania ME WMDFZ i z myślą o innych regionalnych procesach bezpieczeństwa. Będzie to obejmować udzielanie wsparcia i porad odpowiednim zainteresowanym stronom.

Działania te, które obejmują publikowanie dokumentów programowych, organizowanie imprez publicznych oraz zapewnianie informacji i wsparcia, mają pomóc w negocjacjach na temat ME WMDFZ i wdrażaniu tej strefy, a także w stawieniu czoła kluczowym wyzwaniom, które mogą pojawić się w trakcie tych procesów.

Docelowi odbiorcy

Proponowany projekt przyczyni się do wysiłków na rzecz kontroli zbrojeń, rozbrojenia i nieproliferaacji, zarówno na szczeblu regionalnym, jak i międzynarodowym. Wśród docelowych odbiorców znajdują się trzy zachodzące na siebie grupy:

- Decydenci polityczni i dyplomaci w regionie zajmujący się kontrolą zbrojeń, rozbrojeniem i nieproliferacją oraz kwestiami bezpieczeństwa regionalnego. Obejmuje to również regionalnych urzędników i ekspertów oraz osoby pracujące na forach regionalnych i wielostronnych, w tym NPT, CWC, konferencjach przeglądowych BWC i konferencji o ME WMDFZ. Szczególny nacisk położony na dotarcie do mniej reprezentowanych grup, takich jak młodzi decydenci, eksperci, kobiety i naukowcy z regionu, które to grupy często nie biorą udziału w rozmowach.

- Osoby odpowiedzialne za międzynarodową politykę bezpieczeństwa, dyplomaci i badacze, w szczególności te osoby, które koncentrują się na kontroli zbrojeń, rozbrojeniu i nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, chemicznej i biologicznej oraz systemach jej przenoszenia na Bliskim Wschodzie, a także ME WMDFZ i na bezpieczeństwie regionalnym lub nowych technologiach.
- Naukowcy i praktycy z Bliskiego Wschodu starający się śledzić i zrozumieć: szybko zmieniającą się dynamikę regionu, jego państw i ludności, konsekwencje zmieniających się sojuszy, a także zdolności w zakresie bezpieczeństwa regionalnego oraz możliwości dotyczące zapobiegania obecnym i przyszłym przyczynom napięć i konfliktów oraz możliwości ich łagodzenia.

Ramy czasowe projektu

Projekt ma rozpocząć się w połowie lipca 2023 r. i trwać 36 miesięcy. Ma się zakończyć w lipcu 2026 r. Ostateczny projekt relacji oraz sprawozdania finansowe zostaną opracowane przed końcem 2026 r.

Zarządzanie projektem i nadzór nad nim

Projekt ten będzie realizowany pod auspicjami Instytutu Narodów Zjednoczonych ds. Badań nad Rozbrojeniem (UNIDIR). UNIDIR jest instytucją autonomiczną w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych, utworzoną w 1980 r. w celu prowadzenia niezależnych badań nad rozbrojeniem i powiązаныmi kwestiami, dotyczącymi w szczególności bezpieczeństwa międzynarodowego. Jest on zlokalizowany w Genewie, cieszy się światową renomą i ma wieloletnie doświadczenie w kwestiach dotyczących BMR, w tym znaczną pamięć instytucjonalną i archiwum z zakresu procesów rozbrojeniowych, w tym w odniesieniu do NPT i stref wolnych od BMR na całym świecie. Ma również znaczny zasób własnych publikacji, z których wszystkie są udostępnione publicznie w internecie, a dostęp do nich jest bezpłatny.

Jednym z istotnych elementów działania UNIDIR jest inicjowanie i ułatwianie nieformalnego dialogu różnych ekspertów na temat rozbrojenia, od kwestii dotyczących BMR po te związane z nowymi i pojawiającymi się technologiami uzbrojenia. W związku z tym UNIDIR dysponuje szeroką siecią, z której może korzystać, oraz doświadczeniem w organizacji posiedzeń w Genewie i w innych miejscach oraz w przygotowywaniu sprawozdań podsumowujących i działań następczych.

UNIDIR jest zarządzany przez Radę Nadzorczą, która pełni również funkcję komitetu doradczego ds. rozbrojenia i której podlega dyrektor UNIDIR. W jej skład wchodzi różnorodna grupa ekspertów z całego świata, działających we własnym imieniu; spotykają się oni dwa razy w roku w celu dokonania przeglądu merytorycznej i finansowej działalności UNIDIR. Rada Nadzorcza co roku przedkłada Sekretarzowi Generalnemu ONZ sprawozdania ze swojej pracy. Dyrektor UNIDIR odpowiada za kwestie organizacyjne oraz za kierowanie i zarządzanie UNIDIR, w tym za jego merytoryczne wyniki badawcze, a także za procedury finansowe i administracyjne.

Mimo że UNIDIR jest organizacją autonomiczną, stosuje przepisy i regulacje finansowe ONZ, a jej finanse podlegają kontroli Kolegium biegłych rewidentów ONZ. Wszystkie finanse projektu są administrowane i zarządzane za pośrednictwem Umoja i podlegają przeglądowi kwartalnemu. UNIDIR składa sprawozdania na temat postępów w realizacji poszczególnych projektów i na temat kwestii finansowych donośnym darczyńcom, co najmniej raz w roku lub maksymalnie co kwartał, w zależności od wymogów konkretnego darczyńcy.
